

Glibberen en glijden door de modder

Zondag 21 november 2021 stond er een modderige cross op het Meeuwenschema in Bovenkarspel; de streekboscross. Een afstand van 9,2 kilometer door bos, drek, gras, gladde bladeren en drassige grond. Het is af en toe puzzelen om te weten waar je het beste je voet neer kan zetten. Voor eenieder die crossjes wilt lopen heb ik een tip: koop trailschoenen. Met mijn profiellose schoenen waren de keren dat ik bijna languit lag niet te tellen. Bij vaste grond krijg je het zelfvertrouwen om wat sneller te gaan maar dan ineens verschijnt zo'n verraderlijk stukje gladheid onder je voet.

Voordat de race begint staan de Meeuwen altijd bij de start even te wachten op het startschot, wat een perfect moment is voor het zogeheten 'zand strooien'. Dat is traditie. Regelmatig hoor je dan uitspraken voorbij komen zoals "wat zie je witjes vandaag, voel je je wel lekker?". Maar bij deze start hoorde ik zowaar voor het eerst het tegenovergestelde gebeuren. Jan (fietsenkoning) wist vol overtuiging tegen Theo te zeggen dat hij er heel goed uit zag. Een unicum.

Bij deze wedstrijd keek ik uit naar concurrentiestrijd met Iwan Lautenschütz en Henry Kwakman maar beiden waren helaas niet present. Eerstgenoemde herstellende van ziekte (beterschap!), laatst genoemde is spoorloos verdwenen (we zijn nog aan het zoeken). Vroeger had ik nog wel eens concurrentie van Arno 'Balletje'. Hij beloofde mij voor de start van de competitie dat ik "...van begin tot einde van de competitie tegen zijn rug zou aankijken." Dit bleek echter een flink portie *fake news* te zijn. Sterker nog, Arno mag blij zijn als hij ergens gedurende deze competitie ook maar een glimp van mijn rug mag aanschouwen.

Deze cross hadden wij een nieuwe Meeuw onder ons midden: Johan Smit. Hij stormde gelijk door naar een tweede plaats achter Joost Zaunbrecher aan en doorbreekt daarmee een jarenlange bijna vastgeroeste vaste top 3 lijst. Simon Kroon zal met deze vooruitgang zijn tweede plaats moeten inleveren. Jeroen Lautenschütz had naar eigen zeggen een slechte dag. Dat is dubbel dwars waar als we kijken naar het feit dat zelfs ondergetekende Jeroen heeft weten in te halen. Volgende keer beter. Nog een onverwachte speler op het toneel was Piet Mossel (beter bekend als 'de tank'). Piet heeft het door zijn nieuwe werkgever heel druk en geen tijd over om te trainen. Maar een tank zou geen tank zijn zonder rupsbanden die gemakkelijk door de modder voortploeteren.

Er is nog een nieuwe Meeuw, Frank Bond, die goed eindigt. Vanuit betrouwbare bron heb ik vernomen dat hij de dag voor de wedstrijd nog een flinke fietstocht heeft gemaakt. Bravo! Deze keer eindigt hij zelfs voor vrouwlief Yvonne Bond die hij bij de vorige wedstrijd nog voor zich moest laten gaan. Ook Hein Kroon is terug van weggeweest. Hij laat zien dat hij het nog kan door nieuwkomer Carlo Jonk in te halen.

Toen ik na de finish zat weg te dromen hoorde ik ineens enige consternatie in de vorm van geschreeuw, gejuich en geklap. Wat bleek? Sandra Butter en Petra Lautenschütz kwamen beiden met het mes tussen de tanden op de finish afgestormd om die begeerde eerste plaats van de vrouwen te winnen. Een ware titanenstrijd. Met een eindsprint wist Petra deze strijd te winnen. Door deze sprint hing Petra daarna wel aan de barricades om op adem te komen. Gina van Riessen was ook een goede gegadigde voor de eerste plek bij de vrouwen. Helaas gooien blessures roet in het eten. Met zichtbare pijn wierp ze zichzelf over de finish. Petje af.

Na de wedstrijd peilde ik hoe deze was bevallen. Daar waren de meningen over verdeeld. Theo Mossel was in zijn element. Als een vis (of mossel) in het water dartelde hij door de modder. Waar Theo bij de wedstrijd in Hauwert concurrent Greetje Veerman maar liefst 4 plekken voor zich moest laten gaan, won

hij het nu van haar. Ook Jan Koning (Joep) vond het wel goed gaan. Van anderen hoorde ik vooral dat het “heel erg zwaar is”. Er waren ook wat mankementen. Martien de Graaf ging goed van start maar moest opeens uitstappen vanwege een hamstring blessure. Reinier Stijvers kreeg onderweg ook pech maar kon gelukkig later nog aanhaken bij een andere groep Meeuwen. Zo’n zware wedstrijd heeft zeker goede kanten. Hoe zwaarder de wedstrijd hoe groter de euforie achteraf is.

Met vriendelijke groet,

Robin Kras